

ACC. N:R M. 13702:1-3.

Landskap: *Västergötland* Upptecknare: *Carl Eliasson, Lovenjunga*
Härad: *Kind* Berättare: *Carl Larsson, "*
Socken: *Rudolared* Berättarens yrke: *kyrkoråd, organist*
Uppteckningsår: *1954* Född år *1889* i *Rudolared*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Bröllop och bröllopseder. s. 1-3.

LuF 52.

I.)
Bröllop (1954)

ACC. NR M. 13702:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vid större bröllop förättes vigseln
vanligen i kyrkan här i Kindsbygden.
Samlingen sker vid kyrkan. Brudgummens
släktingar plusess på höger sida och
brudens på den vänstra kyrkomarskalkarna
följer gästerna fram och anvisar dem
sina platser. Sedan alla gästerna in-
läggt sine platser spelar organisten en
bröllopsmarsch när brudparet träder fram
till korset. Där efter sjunges en psalm
eller psalmvers. Sedan vigseln är för-
rättad tillser den tjänstgörande prästen
sål till brudparet. Till sist avsesse alla
till bröllopsgården där middagen är
serverad vid sittande bord. Måten kan
ju variera men vanligen serveras först
3 minde smörgåsar där efter soppa,
potatis och kött, ibland kyckling.

Luf 52

II.)

Bröllop (1954.) ACC. N:R M. 13702:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När värdin tillslut välkomnar är det
vanligen vissejössättaren som börjar Telen
red. Efteråtten kan ju variera, men en
organisk sed är att man beställer T. ex.
hembyggnads kyrka eller budygnads
manbyggnad i marsipan. Sedan mid-
dagen är avslutad kan vanligen äskiderna
införut sig och kopas ut budygnad
3-4 gånger. De uppför sig för det mesta
på ett lyckat och ordentligt sätt. För i tiden
beträcker en del av äskiderna vara försedda
med skjutvapen för att skjuta "äskott".
Drum och förekommer ej numera. Därefter
spelas musiken upp till dans. Budygnad
är de första som byter upp för att resa till
det nya hemmet.

Man kan sitta vid middagsbordet un-
gefär 4 timmar — ingen kaffe stl.

III
Dovser 1800 Felle. ACC. N:R M. 13702:3.

Såta tunga sig till att gå till
bonds och gillas till tillbringa i. c. c.
och beyrövning- eller tillapomiddagen
ausig. Men i Kindsbygderna vara för-
nämt. Folk som ausig sig vara av
tälles skind eller kless, keuske med
förmögendet lida alltid för ord att
krossa, det förskem inte minst på
landsbygden. De var också vanligt
bland tälles folk och värdigt att
skorna, eller pjäorna som bond-
manorna kallede dem skulle krossa
och krosses kraftigt när man gick
över golvet. Skomakerna på den tiden
mätte krossa krossen att sitta "kross
i pjäorna". Trugningsredan är numera
bottlagd, ännu stann bland den yngre
befolkningen i dessa teakter.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3